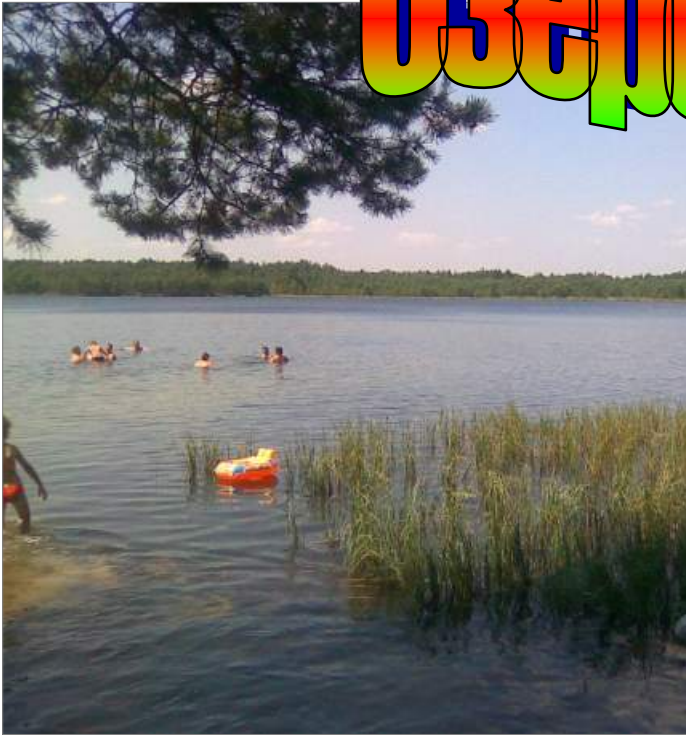

Озеро Воронки

Найзагадковішим серед лісових озер Рівненщини є озеро Воронки, що на Рівненщині у Володимирецькому районі. Довжина його сягає десь 600 метрів, а площа 21 гектар. На його берегах росте ряд рідкісних рослин, що занесені до Червоної книги України. Серед них і молодильник озерний – рослина ендемік, одна з найдавніших (вік 150 млн. років) на землі. Її предками були деревовидні плауни. Коли буваєш на озері, то увагу привертає зелена смуга у воді вздовж берега темно – зелених розеток. Це і є молодильник озерний. Багаторічна трав'яниста рослина заввишки до 20 см. Стебло бульбовидне, листки шилоподібні, темно-зелені. Спорангії поодинокі, розміщені біля основи листків. Спороносить у липні - вересні

Взагалі на Заході України, крім Воронківського, його знайдено лише в одному із Швацьких озер.

З огляду на унікальність озера, рішенням Рівненської обласної ради народних депутатів від 16 грудня 1986 року з метою збереження рідкісних і занесених в Червону книгу рослин його було оголошено державним гідрологічним заказником місцевого значення.

З однієї сторони озеро оголошено заказником з метою збереження, з іншої - використання озера фактично нічим не обмежується. Хто бував влітку на Воронківському озері, той бачив на його берегах, біля самої води, розташовується «автомобільне стадо», яке в окремі дні сягає до кількох десятків. Це є прямою загрозою попадання у воду пально – мастильних матеріалів, хоча стоянка автомобілів заборонена в межах 50 метрів від води. Всюди валяються купи сміття, пластикова і скляна тара, обривки паперу. Тут і там чорніють місця від спалених кострів, а на поверхні вод гойдаються розетки вирваного купальниками молодильника.

Довкола озера – різномаїття осок, які люблять рости на сфагнових болотах:осока – кругляк, осока здута, осока багнова.

«А ще далі від місця, де щойно дивувались гамі осок, натрапляємо на шейцерію болотну і, о рідкість, ситник бульбастий і росичку» - пише Петро Велесик в книзі «Таємниця лісів Рівненщини».

Ситник бульбастий

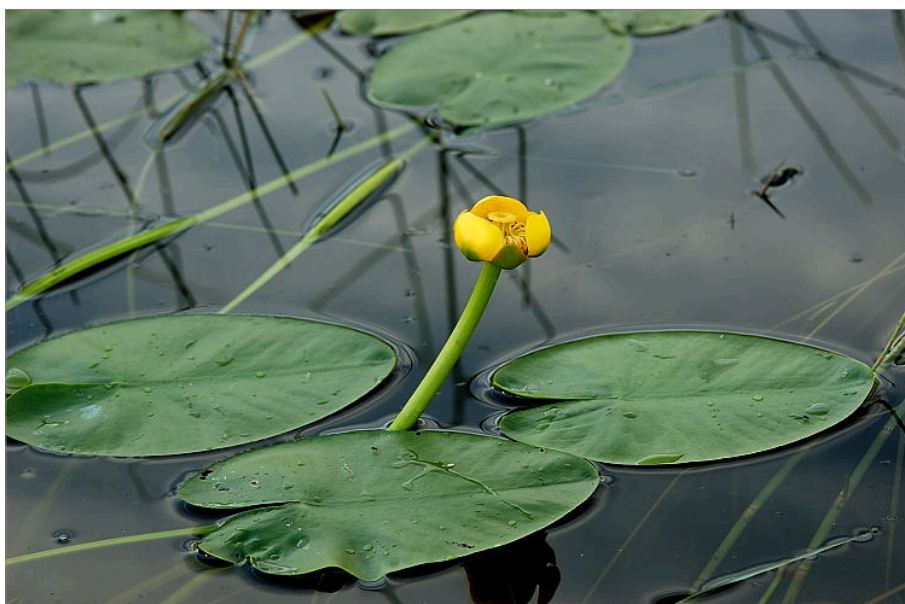

. Багаторічна трав'яна рослина з тонким стеблом, 2–15 см заввишки, прямостоячим або лежачим, з бульбоподібним потовщенням біля основи, у вузлах вкорінюється. Листки вузьколінійні, ниткоподібні. Стеблові листки (1–2) коротші за суцвіття. Суцвіття мало розгалужене. Листки оцвітини рівні, зелені або червонуваті, по краях плівчасті. Коробочка видовжено-овальна, з коротким носиком. Цвіте у червні–липні, плодоносить у серпні–вересні. Розмножується насінням та вегетативно.

Біля озера Воронки знайшла прихисток і рідкісна чорніючи верба, досить загадкова і рідкісна.

Берег озера заболочений, неозброєним оком видно всі признаки наступу болота на водойму. Болото в окремих місцях відвоювало в води доволі велику смугу, що призвело до зменшення водяного плеса. Та є тут і дуже гарний пляж із чистого піску, який влітку обліплений дітьми наче скибка із медом.

Є місця, де ліс підходить дуже близько до води, даючи в гарячу днину приємну прохолоду тим, хто вирішив відпочити на озері. Озеро не дуже глибоке, але прозоре і чисте. Його вода також містить велику

кількість гліцерину і має цілющі

«З усіх лісових озер Рівненщини щодо рослинності чи не найзагадковішим є Воронки, що у Володимирецькому районі. Найбільша довжина його сягає десь 600 метрів, а площа 21 гектар. Як стверджує багато авторів друкованих джерел, тут зустрічається молодильник озерний, який любить лише дуже прозору воду.

У чому ж полягає незвичайність цієї рослини? «Визначник рослин України» стверджує, що зустрічається молодильник озерний «...на Зжакхідному Поліссі дуже рідко – усього у двох озерах» І, як бачимо, одне із них і єдине з лісових – Воронки.

І от ми на березі Воронків. Відразу звернули увагу на зелену смугу у воді вздовж берега таких собі темно – зелених розеток. Так – так, це ота дивовижна рідкісна рослина молодилбник озерний.

Довкола Воронків – смуга осоково –сфагнового болота: похитується од вітру осока – кругляк, висять колоски осоки здутої, які нагадують чимось березові сережки. Тут натрапляємо і на осоку багнову. Отакий набір осок.

А дещо далі від місця, де щойно дивувались гамі осок, натрапляємо на шейцерію болотну і,о рідкість, ситник бульбастий і росичку

Ось на зеленому тлі моху видніється невеличка червонувата рослина. Так – так, це саме вона – росичка болотяна, рослина мисливець. Нахиляємось над росичкою. Невеличкі листочки. Придивляюсь до них, як радить мій провожатий, через лупу, яку захопив із собою за звичкою. Кожен із них вкритий червонуватими ворсинками. На вістрях ворсин очок, наче на віях, поблискує свіжа росинка – краплинка.»

Із книги « Таємниці лісів Рівненщини»

П. Велесика